

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, sub acest nume se așează pe pământul român acest cuvânt, care vine cu norii, vine din cer cuvântul lui Dumnezeu și se așează pe pământ și păstorește pe cei ce stau sub păstorire, pe toți cei care tânjesc după Dumnezeu în acest timp.

Mă aplec și sărut pământul român, locul în care Îmi așez cuvântul Meu, cetatea pe care am arătat-o la vedere și în care-Mi am așternut acum, la sfârșit de timp, și iată, precum M-am dus la Tatăl acum două mii de ani după ce Mi-am sfârșit lucrarea pentru care am venit Om născut pe pământ, o, tot așa și cobor, după cuvântul cel profețit de cei din cer în ziua Mea de înălțare la Tatăl.

Vin pe norii cerului, nu pe norii pământului. Vin pe nori de lumină. Chiar dacă e zi, chiar dacă e noapte pe pământ, Eu, Domnul, sunt învăluit în lumină și pătrund cu ea așa cum pătrunde fulgerul pe cer printre norii cețoși așezați între cer și pământ și luminează deodată întunericul de zi sau de noapte, căci așa este scris să vin, și cu nimic nu iese din carte minunea venirii Mele cuvânt pe pământ, cuvânt cu care-Mi pregătesc așternutul zilei slavei Mele, slava Domnului, și când voi da fiecăruia după cum este fapta sa, căci așa este scris să împlinesc.

Mă aplec și sărut pământul român în locul în care Eu, Domnul, am staul de cuvânt încă din anul 1955, de când am început această slavă, cuvântul lui Dumnezeu peste pământ.

O, pun sărutul Meu pe fruntea ta, țara Mea cea de azi. Ești țara venirii Mele cuvânt pe pământ acum, la sfârșit de timp, iar în această zi de serbare bisericească stă deasupra pe cerul tău Maica Domnului, mama Mea Fecioara cu alai de heruvimi și de serafimi și cu sfinți în zeci de mii acoperământ peste tine, că e zi de sărbătoare între sfinți pentru ea, pentru scumpă mama Mea, pe care o am de-a dreapta Mea între cei din cer, și are ea de la Mine dat prin rugăciunea ei veghe cerească peste tine zi și noapte, și aceasta pentru că tu ești țara Mea aleasă pentru acum, pentru venirea Mea cuvânt pe pământ, ca să pregătesc credință pe pământ, că fără credința care Mă cunoaște și Mă așteaptă și-Mi deschide când vin, o, cum aș fi putut să vin și să-Mi așez pe pământ calea cuvântului Meu din acest timp?

M-am întrebat acum două mii de ani: voi mai găsi credință pe pământ când voi veni? O, peste tot se aud oameni care spun că au credință și că au pe Domnul, Care îi ajută, și la Care ei se roagă să primească ceea ce ei cer, dar credință pentru venirea Mea nu găsesc pe pământ, și de aceea Mi-am pregătit Eu cale spre oameni și am pregătit dar de credință și l-am așezat în cei ce Mă primesc acum, când cuvântul Meu Mă așează pe pământ, căci Eu stau pe cerul pământului român și grăiesc de deasupra și Mă fac auzit, căci așa este voia Mea, că a sosit acest timp.

O, stau cu venirea Mea în cuvânt, stau de șazeci de ani cu această minune pe vatra neamului român și am carte scrisă și o împart spre știre și praznicul lui Dumnezeu se cheamă această carte și cheamă ea la masă cu Domnul pe cei ce știu cum să Mă afle, pe cei cu inima curată, neîmbăcsită de ispitiri, de iscodiri, ci blânzi cu inima ca și inima Mea.

O, mamă Fecioară, îți slăvesc ziua ta de serbare și de amintire între tine și cei de pe pământ când tu te-ai lăsat descoperită în văzduh peste un norod credincios și statornic în dragostea cea pentru tine, mama Mea, și pentru cei din cer, mamă. Aveau dar de credință și de vedere de sus cei care te-au zărit deasupra în văzduh în vreme de slavoslovie bisericească, și a rămas această zi în amintirea celor credincioși, mamă. O, nu este om mai mare între oameni ca și cel care Îl are și Îl vede pe Dumnezeu, mamă. O, nu știu oamenii această mărire, și de aceea toți umblă după alte măriri, cu care ei nu rămân și care le aduc numai suspin, mamă. E strămtă calea spre cer nu pentru că nu umblă mulți pe ea, ci pentru că viața cu Dumnezeu e cu lepădare de sine, căci pentru această cale omul își îngustează trecerea pașilor lui și își pedepsește dorințele deșarte și nu mai sunt ele ca să-l robească pe el, iar pentru aceasta omul este în război cu firea sa, ca nu cumva ea să-l poată zdrobi și să-l smulgă de pe cale și să-l tragă cu cei ce pier prin plăcerile care-i robesc pe toți oamenii spre pieirea lor și spre plata cea de veci apoi.

O, nu seamănă cu Dumnezeu cei care trăiesc sub plăceri și sub dorințe pentru plăceri, mamă, iar ei nu știu aceasta nici atunci când dau să mărturisească despre credința lor în Dumnezeu, mamă. Iată, în ziua ta de serbare așează-te acoperământ peste inimile celor ce nu iubesc pe Domnul cu fapta, cu împlinirea Mea în ei, mamă. O, fă-te cuvânt și păstorește cu el, mama Mea! Amin.

— *Te ascult, Fiule al lui Dumnezeu Tatăl și Fiule al meu. Minune mare trebuie să însemne pe pământ iubirea pentru Dumnezeu cu fapta, căci toți oamenii fac fapte bune oamenilor și-și pun nume de iubitori cu fapta, dar iubirea de Dumnezeu cu fapta este altfel, Fiule scump. Să audă toți oamenii că o așa iubire înseamnă altceva. Cei ce Te iubesc cu fapta sunt numai cei care Te au doar pe Tine iubire a lor, și nu pe ei înșiși, și sunt cei ce-Ți dau Ție viață în ei, și fac ei aceasta din iubire, și tot așa le fac și semenilor lor, îi fac și pe aceștia să Te iubească așa cum și ei Te iubesc, cu fapta inimii, în care Tu locuiești cu fața Ta, Doamne.*

O, de s-ar auzi această învățătură a mea pe pământ, Fiule Doamne, că mila mea de Tine e cât cerul și pământul de mare, că Tu n-ai pentru Tine iubire de la om. Când eram cu Tine pe pământ mă purtam din loc în loc ca să-i aduc pe cât mai mulți cu iubirea spre Tine și să-Ți urmeze cu viața lor. Această lacrimă îmi curge și azi, și ne iubirea de Tine în oameni îmi sfâșie inima și duhul și mă ține în lacrimă, Fiule Doamne, când văd cum se stinge în om iubirea ce Ți-o poartă după ce Te descoperi lui ca să Te urmeze el apoi. O, e sfâșietoare această durere a mea pentru Tine, Fiule îndurerat de la ne iubirea de pe pământ, că nu păcatele cele multe ale oamenilor Te țin pe Tine în durere, ci ne iubirea lor cea pentru Tine, că numai din lipsa iubirii de Dumnezeu se duc oamenii spre păcat și spre dorința cea pentru păcat.

În ziua mea de serbare între sfinți îmi întăresc mai mult veghea și lucrul cel pentru ocrotirea pământului român, pe care acum l-ai sărutat cu aplecare aici, în cetatea Ta de cuvânt, unde-Ți ai așternut, iar eu stau cu mâinile întinse deasupra peste tot și mă fac deopotrivă acoperământ peste toată vatra neamului român și rugăciune cu aplecare Îți fac. O, ai grijă de ei, de cei așezați aici, la izvorul Tău de cuvânt ca să-Ți poarte ei cuvântul peste pământ, și ai grijă de țara Ta de azi, țara română, Doamne, că focul răutății arde peste tot, dar ține-o pe ea cu îngerii Tăi așa cum i-ai ținut nevătămați pe tinerii din cuptor ai lui Daniel proorocul în vremea Babilonului, iar țara Ta de azi păzește-o, Doamne. O, liniștește răutatea din inimile fiilor acestui neam și pune dragostea Ta în toți fiii și fiicele neamului român, așa Te rog, că e mare taină această vatră de pământ și acest neam, în mijlocul căruia ai coborât masa Ta de cuvânt.

Minuni cerești să împlinești peste pământul și neamul român și schimbare la față să dai acestui neam. O, umblă la inima lor, Cuvinte Doamne, și ingenunchează între ei pe cei slujitori trufiei și planurilor ascunse, sub care ei stau și dau pe afară cu răutatea lor.

Rugăciunea mea e cu durere în ea, și cu ea Te cer și Te rog: adu vremea minunilor Tale, adu iubirea Ta pe pământul român și schimbă la față și la inimă fiii acestui neam! O, adu ziua Ta peste neamul român și arată strălucirea Ta cea din mijlocul lui! Arat-o cât mai curând, o, Fiule scump! Amin.

— O, îndurerată îți este iubirea ta de Mine, mama Mea! Strălucirea Mea în mijlocul acestui neam ar fi să fie iubirea lor de Dumnezeu și duhul ei cel blând, mamă. Această minune dau s-o așez pe fața neamului român, mama Mea, și lucrez prin cuvânt. Suspin cu cuvântul și strig să Mă audă neamul român și să fac frumoasă această țară și pe toți fiii ei, căci toate se fac prin cuvânt, iar cuvântul împlinit aduce la vedere minunea lui, mama Mea.

O, aș vrea peste tot să fie frumos, și iubire să fie aș vrea. Stau în cetatea cuvântului Meu din mijlocul acestui neam și o împodobesc pe ea pic cu pic până la deplina ei strălucire, ca să pot să Mă fac glas de Păstor de aici peste tot pe pământ, și-Mi voi da din cale toate piedicile, și toată necredința o voi depărta din fiii acestui neam, și slava zilei Mele se va găti și va minuna lumea toată, mamă, iar Noi lucrăm la această cărare, la slava zilei Mele, care va veni, negreșit va veni, mamă. Amin.

O, fiilor de la izvor, sunteți în zor în cetatea cuvântului Meu cu lucrul înfățișării dulci a așternutului înnoit, și Sala Întâlnirii va străluci în noul ei veșmânt. Toate sunt taine aici, fiilor. Vă trebuie inimi blânde mereu față în față cu minunile Mele cu voi. Numai inimile blânde poartă pe deplin pe Domnul în ele și le este El lor Păstor și Învățător.

Vă binecuvintez duhul și sufletul și trupul și mânuțele și zorul la lucru, fiilor. O, strângeți-vă ciorchine și căutați cu dăruire mare și neobosită să cuprindeți tot ce este de lucrat, dar nu uitați să prețuiți orice fărâmă de timp, că timpul e scump acum până la săvârșirea lucrului așternutului înnoit. Eu voi fi cu veghea și voi lucra să putem, iar voi vedeți că lucrez și că pot, și trebuie și voi să puteți. Fiți credincioși, dar fiți și împlinitori prin toată puterea pe care Eu v-o dau, numai să vă folosiți de ea, fiilor. Știu că sunteți plâpânzi, știu că e greu și văd că e greu și mult de lucru, dar sunt Eu, nu numai voi, iar Eu sunt Dumnezeu și sunt Cel ce pot, o, fiilor.

Iar și iar vă binecuvintez, și binecuvintez fața așternutului înnoit, până ce ea se va arăta cu tot întregul ei. Mă uit la fața lui cea deplină și facem minuni pentru aceasta, o, numai minuni facem, căci lucrarea Mea cu voi este minunea cea de la sfârșit de timp, minune sub care va cădea orice înălțime, și fața Mea va însemna atunci lucrarea Mea cu voi, minunea Mea cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 2016